

La senyora vicepresidenta primera:

Senyor conseller, ha d'anar acabant.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...una línia de microcrèdits..., l'Institut Valencià de Finances, una línia de microcrèdits en col·laboració amb intermediaris financers per mitjà de garanties i/o altres instruments de finançament dirigida a persones desocupades que vullguen crear o desenvolupar la seua pròpia microempresa. A eixa actuació es preveu destinar un pressupost de set milions, el que suposa un 1,97% del tota del programa.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

¿No? Molt bé.

Acabariem les preguntes amb una pregunta que, per errada, se li atribuïa al senyor Montiel i pareix que va a formular la il·lustre diputada Beatriz Gascó, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, al Consell sobre la creació d'un servei meteorològic valencià.

Un segon, que habitem el temps. ¿Vol polsar, per favor? Molt bé. Quan vosté vullga, senyora diputada.

La senyora Gascó Verdier:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera, ¿té previst aquest Consell donar compliment a la Resolució 544 de la huitena legislatura de Les Corts per la qual el govern valencià havia de fer un estudi per a valorar la necessitat i la conveniència de crear un servei meteorològic valencià, vist el benefici públic per als sectors productius valencians i per a la prevenció i protecció de la ciutadania?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies.

Per part del Consell té la paraula, quan posem el temps i polse el micro, l'honorable consellera. Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Sí, las Cortes Valencianas aprobaron el pasado 25 de febrero... Es instar para realizar este estudio sobre la necesidad y conveniencia de un *servei meteorològic valencià*.

Pero la verdad es que no es solo el acuerdo legislativo quien avala esta necesidad, sino también las características de nuestra orografía y de nuestro clima, que provocan con frecuencia fenómenos meteorológicos extremos.

También la experiencia que tienen las distintas *consellerias* que gestionan los impactos de los riesgos atmosféricos corrobora la necesidad de unas predicciones meteorológicas con más nivel de detalle y de fiabilidad, de las que desde la Agencia Estatal de Meteorología diariamente resultan insuficientes para la Comunidad Valenciana.

Ahora bien, nuestra política, y más en estos momentos, no va a caer en la tentación de crear por crear o inaugurar nuevos institutos u organizaciones, sino en sacar un mayor rendimiento a lo que ya existe.

Por ello, recordamos que desde los años noventa contamos con el Centro de Estudios Ambientales del Mediterráneo, que actualmente desarrolla una serie de actividades en materia meteorológica que entrarían dentro del concepto de meteorología

propia y específica de la Comunitat Valenciana, como indica el Estatut.

El Centro de Estudios Ambientales del Mediterráneo está realizando, entre otros, previsiones de ozono, validación de datos de radiación ultravioleta y previsión a veinticuatro y cuarenta y ocho horas, previsiones de olas de calor y de frío, validación de datos de la red valenciana de vigilancia y de control de la calidad del aire y, también, queremos que en el futuro participe en el seguimiento de la estrategia energética y de cambio climático del País Valencià.

Todos estos aspectos, por tanto, se considera que tienen un encaje en un centro meteorológico y que van más allá de la labor que realiza la Agencia Estatal de Meteorología. Y consideramos que estas medidas podrían unificarse como las actividades iniciales del *servei valencià* de meteorología y climatología, unificando las diferentes líneas de trabajo y, también, mediante un convenio con el CEAM, con el centro de estudios ambientales, para el análisis, estudio e informe de las tareas del *servei meteorològic*.

De todas formas, también, queremos ser realistas en este sentido porque la situación en la que nos hemos encontrado el Centro de Estudios Ambientales del Mediterráneo, en términos de dotación y personal, también es bastante deficitaria. Solamente por relatarle brevemente, que actualmente el centro solamente cuenta con 26 personas, cuando hace cuatro años contaba con 100, y el presupuesto, también en cuatro años, se ha dividido por cuatro, con lo cual somos realistas y creo que vale la pena ser prudentes; sin embargo, teniendo en cuenta que esas necesidades de información meteorológica adaptada a la Comunidad Valenciana son necesarias.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señora *consellera*.

Senyora Gascó, quan vosté vullga.

La senyora Gascó Verdier:

Em sembla molt positiu que la seua conselleria tinga com a objectiu la posada en marxa d'un servei com aquest, reconegut d'importància vital a nivell internacional ja en 1947 pel conveni de l'Organització Mundial de Meteorologia i inclòs en el nostre Estatut d'autonomia en l'article 49.15.

L'Agència Estatal de Meteorologia va dividir les competències per territoris, i a la Comunitat Valenciana li correspon fer les prediccions d'oratge marítim i aeronàutic. Mentre que des de Madrid i Barcelona s'encarreguen de fer la predicció i vigilància de fenòmens, com les pluges, que són essencials per a una multitud de sectors com són l'agricultura, la pesca, l'aviació, la prevenció de riscos i l'estudi del canvi climàtic, la Comunitat Valenciana compta amb gran quantitat d'estacions i xarxes meteorològiques pertanyents a entitats tant públiques, com privades.

Entre les estacions públiques, cal destacar les de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, del Segura i de l'Ebre; les de l'IVIA, l'Agència Valenciana de Turisme, el CEAM en efecte, les universitats i, també, les estacions d'ajuntaments i d'instituts de secundària.

Entre les estacions privades, cal destacar l'existència de diverses xarxes d'aficionats al llarg de la Comunitat Valenciana.

El nostre territori compta amb una gran quantitat d'infraestructures, però caldria coordinar-les per tal de posar-les a disposició d'un servei d'utilitat pública tan important com és el meteorològic. Necessitem un poc de seny i trellat per dur avant aquesta tasca.

Les dades de totes aquestes estacions deuriem ser tractades per tal d'estudiar com ens afectarà el canvi climàtic, donat que les sèries i els estudis són una part fonamental de la meteorologia. Igualment importants són els servicis de prealerta i d'alerta dels fenòmens meteorològics extrems en la prevenció dels riscos per a la ciutadania.

Quant als costos, podrien ser substancialment reduïts si el Consell assumira un paper de coordinació de les xarxes existents i arribara a un acord amb l'Agència Estatal de Meteorologia per a fer tornar el seu grup de predicció i vigilància a la Comunitat Valenciana.

És necessària la creació, el desenvolupament i la posada en valor d'una xarxa que aglutine totes les estacions meteorològiques disponibles al territori valencià, oferint dades de qualitat al públic en general.

Entre les associacions d'aficionats es troba l'Avamet – que hui ens acompanya– i que té actualment censades 673 estacions al territori valencià, de les quals 124 pertanyen a la província de Castelló; 315, a la província de València, i 235, a la d'Alacant.

Aquestes estacions meteorològiques pertanyen a diferents xarxes sectorials, cadascuna pensada per a un ús en concret, sense aprofitar tot el potencial que pot aportar.

Desenvolupar el treball que aquestes associacions sense ànim de lucre ha iniciat amb un projecte de xarxa meteorològica valenciana podria coordinar la incorporació de les estacions públiques a la pròpia xarxa oferint dades al públic a temps real. A més, podria organitzar la recollida de dades meteorològiques que ja existixen en les diferents xarxes per a usos específics, com, per exemple, mapa de riscos d'incendis a temps real o mapa de riscos per oratge advers a temps real, entre altres.

Moltes gràcies.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Gràcies, il·lustre diputada.

Per a acabar de contestar, té la paraula la consellera. Quan vullga.

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Brevemente.

En efecto, la creación de ese servicio meteorológico debería tener como objetivo clarísimo coordinar todas esas redes y datos de información, pero entiendo que está de acuerdo conmigo que para esa coordinación hace falta tener una estructura, una estructura informática potente, una dotación de medios y personal de la que ahora mismo no disponemos. Lo estamos reivindicando.

Necesitamos financiación para llevar a cabo medidas y actuaciones y organismos necesarios para..., no solamente para el ámbito agrícola, sino para muchas actuaciones de tipo transversal para prepararnos ante riesgos y, desde luego, todo eso, bajo un paraguas mucho más amplio y necesario en términos de actuaciones y de conocimiento y de información, que es preparar todas nuestras estrategias ante el cambio climático.

Pero es verdad que, en el momento actual, lo que podemos hacer, a día de hoy, con los presupuestos y la financiación escasa que tenemos, es aprovechar el recurso y la institución que existe y que, de momento, mejor puede coordinar... *(algú riu)* –no me parece *(inintel·ligible)*...– todas esas actuaciones, que es el Centro de Estudios Ambientales

del Mediterráneo, con la idea de que progresivamente podamos ir reforzando todo este servicio.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable consellera.

Senyor Alfredo Castelló, li demane que guarde silenci quan estan contestant a preguntes.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general de la conselleria en relació amb el transvasament Xúquer-Vinalopó, que formula el diputat senyor José Ciscar Bolufer (GP Popular) (RE número 2.669, BOC número 21)

El senyor president:

A continuació, senyories, finalitzat el punt seté de preguntes, passem al punt huit de l'ordre del dia que és la interpel·lació a la consellera d'agricultura i medi natural per part del Grup Popular, i per a formular la interpel·lació, té la paraula l'il·lustre diputat José Ciscar Bolufer, per un temps màxim de huit minuts.

El senyor Ciscar Bolufer:

Senyories.

Senyora consellera.

Crec que jo hui no descobriré res nou si dic que la Comunitat Valenciana en el seu conjunt té un dèficit estructural hídic molt important. A pesar que vosté, senyora consellera, en la seua compareixença del passat 23 de setembre va negar l'existència de dèficit hídic en la nostra comunitat vull pensar que això va ser perquè acaba d'arribar, estava aterrant i encara no tenia totes les dades. A pesar d'això, el ben cert és que esta comunitat pertany al que sempre s'ha denominat com l'Espanya seca.

El nostre territori té un dèficit estructural molt important que s'accentua en períodes de sequera greu, com és el que hui, en estos moments, en estos últims anys estem vivint.

Perquè vosté es faça una idea, senyora consellera, en la província d'Alacant en els quatre primers mesos de l'any 2015 ha rebut la quantitat més baixa de precipitacions de l'últim segle, 7 litres per metre quadrat, que és el que sol ploure normalment en una zona tan àrida com és el desert del Sàhara.

La demanda d'un transvasament del riu Xúquer al Vinalopó no sorgix per casualitat ni sorgix per capritx. Es tracta d'una reivindicació històrica, una reivindicació que dura ja més de cinc segles, una reivindicació que arranca quan encara no hi havien camps de golf ni urbanitzacions, tant sols camps per a regar i boques que alimentar. I m'agrada fer sempre esta precisió perquè se sol dir, quan ens demanen..., es reivindica el tema hídic, que és que és per a fer més urbanisme, urbanisme salvatge, urbanisme depredador. No, fa sis-cents anys, quasi sis-cents anys que este transvasament es reivindica.

La sobreexplotació d'aqüífers del Vinalopó i el dèficit d'abastiment de les comarques del Vinalopó, l'Alacantí i la Marina Baixa és possiblement hui en dia el problema hídic de major magnitud que té la Comunitat Valenciana. No frenar la sobreexplotació dels aqüífers, a més de constituir un greu problema mediambiental, suposaria no complir amb la directiva marc de l'aigua.

En eixe context, senyora consellera, mos va preocupar que en eixa compareixença del dia 23 de setembre passat,